

Sygn. akt I C 1508/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w R. I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Jaźwińska

Protokolant: prot. sąd. K. W.

po rozpoznaniu dnia 16 maja 2013 roku w R.

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. G.**

przeciwko **A. G.**

o ustalenie nieważności umowy

I. ustala, że umowa o rozszerzenie wspólności ustawowej zawarta pomiędzy E. G. a A. G. w dniu 04 marca 2011 roku w formie aktu notarialnego Repertorium A numer (...) przed notariuszem J. D. jest nieważna;

II. zasądza od A. G. na rzecz E. G. kwotę 10.367 (dziesięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 1508/12

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 października 2012 roku skierowanym przeciwko A. G. **powód E. G.** wniósł o uznanie umowy o rozszerzenie wspólności ustawowej z dnia 04 marca 2011 roku zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A numer (...) pomiędzy małżonkami E. i A. G. przed notariuszem J. D. z Kancelarii Notarialnej w R. przy ul. (...) za nieważną oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że od dnia 24 listopada 2007 roku pozostaje on z pozwaną w związku małżeńskim. Strony w dniu 12 listopada 2010 roku przed notariuszem S. C. z Kancelarii Notarialnej w R. przy ulicy (...) zawarły umowę majątkową małżeńską ustanawiającą rozdzielną majątkową. Następnie, w dniu 04 marca 2011 roku powód i pozwana przed notariuszem J. D. z Kancelarii Notarialnej w R. przy ul. (...) zawarł kolejną umowę majątkową małżeńską mającą na celu rozszerzenie wspólności ustawowej, nie zmieniając ani nie rozwiązując uprzednio zawartej umowy. Zarówno powód jak i pozwana w trakcie odczytywania przez notariusza przedmiotowej umowy nie zwrócili uwagi na zapis dotyczący ustanowienia rozdzielną majątkową, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy rozszerzającej wspólność ustawową, a więc umowy będącej w kolizji z umową zawartą w dniu 12 listopada 2010 roku. W tym stanie rzeczy w obrocie prawnym funkcjonują dwie umowy majątkowe małżeńskie, które nawzajem się wykluczają, a zatem umowę z dnia 04 marca 2011 roku uznać należy za nieważną (k. 3-4).

W odpowiedzi na pozew z dnia 27 grudnia 2012 roku **pozwana A. G.** wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Wskazała, że, zawierając przed notariuszem J. D. w dniu 04 marca 2011 roku umowę

o rozszerzeniu wspólności ustawowej (Rep. A numer (...)) strony zmodyfikowały poprzednio zawartą umowę o ustanowieniu rozdzielności majątkowej z dnia 12 listopada 2010 roku (Rep. A numer (...)), w ten sposób że składnik w postaci nieruchomości o powierzchni 1.085 m² położonej w K., gmina J. objęły wspólnością majątkową. Co do pozostałych składników majątkowych strony obowiązują nadal ustrój rozdzielności majątkowej, jako że ustroju tego strony w umowie z dnia 04 marca 2011 roku nie zniosły, regulując wyłącznie kwestię jednego składnika majątkowego. Rzeczywistą wolą stron i celem umowy było objęcie składnika majątkowego w postaci nieruchomości ustrojem wspólności majątkowej małżeńskiej. Strony zamierzały na przedmiotowej nieruchomości wybudować dom, w którym miały zamieszkać. Nadto, budowa domu miała być częściowo sfinansowana z kredytu, który zaciągnąć miała powódka (odpowiedź na pozew k. 17-19).

W piśmie procesowym z dnia 14 lutego 2013 roku powód sprecyzował swoje żądanie i wniósł o ustalenie nieważności umowy majątkowej małżeńskiej o rozszerzeniu wspólności majątkowej małżeńskiej zawartej w dniu 04 marca 2011 roku między E. i A. małżonkami G. w formie aktu notarialnego, Repertorium A nr (...), sporządzonej przed notariuszem J. D., prowadzącym Kancelarię Notarialną z siedzibą w R., przy ulicy (...), z uwagi na jej sprzeczność z ustawą, ewentualnie z uwagi na pozorność oświadczeń woli objętych przedmiotową umową, ewentualnie o ustalenie, że prawo własności nieruchomości położonej w miejscowości K., gmina J., oznaczonej jako działka numer (...), o powierzchni 1.085 m⁽⁽²⁾⁾, dla której Sąd Rejonowy w. R. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) oraz udział w prawie własności do wysokości 1/12 nieruchomości położonej w miejscowości K., gmina J., oznaczonej jako działka numer (...) o powierzchni 1.662 m⁽⁽²⁾⁾, dla której Sąd Rejonowy w. R. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) nie wchodzi w skład majątku wspólnego E. i A. małżonków G. (pismo z dnia 14 lutego 2013 roku k. 43-48).

W toku procesu strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

E. G. i A. G. w dniu 24 listopada 2007 roku zawarli związek małżeński (zeznania powoda E. G. minuta 00:01:54-00:17:59 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:02:50-00:18:47, zeznania pozwanej A. G. minuta 00:17:59-00:30:45 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:18:47-00:33:06).

Pomiędzy małżonkami dochodziło do nieporozumień na tle finansowym, powód E. G. jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego zaciągnął kredyt konsumpcyjny i z tego tytułu prowadzona była wobec niego egzekucja komornicza. Pozwana zaproponowała powodowi zawarcie umowy o rozdzielności majątkowej, ponieważ nie chciała ponosić odpowiedzialności za ewentualne zobowiązania powoda (zeznania powoda E. G. minuta 00:01:54-00:17:59 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:02:50-00:18:47, zeznania pozwanej A. G. minuta 00:17:59-00:30:45 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:18:47-00:33:06).

W dniu 12 listopada 2010 roku E. G. i A. G. zawarli przed notariuszem S. C. w siedzibie Kancelarii Notarialnej w R. przy ulicy (...) umowę majątkową małżeńską w formie aktu notarialnego Rep. A numer (...), na podstawie której ustanowili rozdzielność majątkową, polegającą na tym, że wszelkie przedmioty i prawa majątkowe oraz pobierane wynagrodzenie za pracę i inne usługi świadczone osobiście przez któregokolwiek z małżonków, a ponadto dochody osiągnięte z majątku osobistego każdego z małżonków z jakiegokolwiek źródła, stanowiąc będą majątek osobisty teki małżonka, który przedmioty te i prawa nabył, wynagrodzenie otrzymał lub dochody osiągnął i majątkiem tym, tenże małżonek może zarządzać i rozporządzać samodzielnie, bez potrzeby uzyskiwania zgody drugiego małżonka (okoliczność bezsporna, kserokopia aktu notarialnego z dnia 12.11.2010r., Rep. A numer (...) k. 5-6).

Na podstawie umowy darowizny z dnia 30 maja 2008 roku sporządzonej w formie aktu notarialnego Rep. A (...) E. G. nabył własność nieruchomości położoną w miejscowości K., gmina J., oznaczonej jako działka numer (...), o

powierzchni 1.085 m², dla której Sąd Rejonowy w. R. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) oraz udział w prawie własności do 1/12 części nieruchomości położonej w miejscowości K., gmina J., oznaczonej jako działka numer (...) o powierzchni 1.662 m², dla której Sąd Rejonowy w. R. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...). Na tej nieruchomości strony miały wybudować dom, ponieważ nie miały własnego mieszkania, zamieszkiwali bądź u rodziców bądź w wynajętych mieszkaniach. Małżonkowie nie posiadali zgromadzonych własnych środków finansowych na budowę domu, dlatego pozwana miała zaciągnąć kredyt na budowę, gdyż to ona dla banku mogła być wiarygodnym kredytobiorcą z uwagi na stałe dochody.. A. G. chciała jednak, aby przedmiotowa nieruchomość przynajmniej w części była jej własnością, skoro to ona miała być kredytobiorcą. W tym celu powód E. G. zwrócił się do notariusza J. D. o przygotowanie stosownej umowy. Powód zajmował się wszelkimi formalnościami związanymi z zawarciem tej umowy (zeznania powoda E. G. minuta 00:01:54-00:17:59 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:02:50-00:18:47, zeznania pozwanej A. G. minuta 00:17:59-00:30:45 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:18:47-00:33:06).

W dniu 04 marca 2011 roku powód E. G. i pozwana A. G. przed notariuszem J. D. w siedzibie jego Kancelarii Notarialnej w R. przy ulicy (...) podpisali umowę o rozszerzenie wspólności ustawowej w formie aktu notarialnego, Rep. A numer (...). Na mocy tej umowy strony rozszerzyły wspólność ustawową na nieruchomość położoną w miejscowości K., gmina J., oznaczonej jako działka numer (...), o powierzchni 1.085 m², dla której Sąd Rejonowy w. R. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) oraz udział w prawie własności do 1/12 części nieruchomości położonej w miejscowości K., gmina J., oznaczonej jako działka numer (...) o powierzchni 1.662 m², dla której Sąd Rejonowy w. R. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...). Własność przedmiotowej nieruchomości oraz udziału do 1/12 części przysługiwała powodowi E. G.. Jednocześnie, w § 1 – szym tejże umowy strony oświadczyły przed notariuszem, że nie ustanowili rozdzielności majątkowej małżeńskiej (okoliczność bezsporna, kserokopia aktu notarialnego z dnia 04.03.2011r. Rep. A numer (...) k. 7-10).

Akt powyższy został stronom przez notariusza odczytany i strony miały świadomość, że zawarte w nim, w § 1 – szym ich oświadczenie, że nie ustanawiali rozdzielności majątkowej nie jest zgodny z rzeczywistym stanem faktycznym (zeznania powoda E. G. minuta 00:01:54-00:17:59 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:02:50-00:18:47, zeznania pozwanej A. G. minuta 00:17:59-00:30:45 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:18:47-00:33:06).

Pozwana A. G. zaciągnęła kredyt, jednakże na zakup mieszkania dla siebie. Nie konsultowała tego z powodem. W dniu 24 maja 2011 roku na podstawie umowy sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego rep. A numer (...) A. G. nabyła własność lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w R. przy ulicy (...). Przy zawieraniu wskazanego aktu A. G. oświadczyła, że obowiązuje ją ustrój rozdzielności majątkowej, gdyż na mocy aktu notarialnego sporządzonego w Kancelarii Notarialnej w R., przy ulicy (...), przed notariuszem S. C. w dniu 12 listopada 2010 roku, za nr Rep. A (...)zawarła umowę rozdzielności majątkowej i do chwili obecnej nie zawierała innych umów majątkowych małżeńskich. Strony mieszkaly wspólnie w tym mieszkaniu w okresie od stycznia do kwietnia 2012 roku (zeznania powoda E. G. minuta 00:01:54-00:17:59 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:02:50-00:18:47, zeznania pozwanej A. G. minuta 00:17:59-00:30:45 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:18:47-00:33:06, kserokopia aktu notarialnego Rep. A nr (...) – umowa sprzedaży i ustanowienie hipoteki z dnia 24.05.2011r. k. 35-37).

Od lipca 2012 roku pomiędzy stronami toczy się sprawa o rozwód z powództwa A. G. (zeznania powoda E. G. minuta 00:01:54-00:17:59 rozprawy z dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:02:50-00:18:47, zeznania pozwanej A. G. minuta 00:17:59-00:30:45 rozprawy z

dnia 16.05.2013r. – płyta CD k. 52 w związku z k. 40 – nagranie rozprawy z dnia 31 stycznia 2013 roku minuta 00:18:47-00:33:06).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o bezsporne twierdzenia stron oraz o wskazane dowody w postaci dokumentów, jak również zeznań stron. Sąd obdarzył wiarą zeznania powoda E. G. i pozwanej A. G.. Są one ze sobą zgodne i wzajemnie się uzupełniają. Stan faktyczny w niniejszej sprawie był pomiędzy stronami w zasadzie bezsporny, w szczególności co do okoliczności w niniejszej sprawie istotnych. Powód i pozwana zgadzają się przede wszystkim w kwestii ich intencji co do zawarcia umowy z dnia 04 marca 2011 roku oraz co do okoliczności, w jakich była ona sporządzona.

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie były kwestionowane przez strony, nie budzą one również wątpliwości Sądu zarówno pod względem formalnym jak i materialnym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Powód domagał się stwierdzenia nieważności umowy o rozszerzenie wspólności ustawowej z dnia 04 marca 2011 roku zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A numer (...) pomiędzy małżonkami E. i A. G. przed notariuszem J. D. z Kancelarii Notarialnej w R. przy ul. (...), wskazując, że jest ona sprzeczna z ustawą. Dodatkowo podnosił, że czynność prawna stron była czynnością pozorną.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powództwo o ustalenie nieważności umowy może wytoczyć każdy, kto ma w tym interes prawny (art. 189 k.p.c.). Interes prawny jest materialnoprawną przesłanką powództwa o ustalenie. Należy go pojmować jako interes dotyczący szeroko rozumianych praw i stosunków prawnych, który z reguły występuje w sytuacjach, w których zachodzi obiektywna niepewność co do prawa lub stosunku prawnego z przyczyn natury faktycznej lub prawnej. Interes prawny wyraża się wówczas w usunięciu stanu niepewności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2012 roku, II CSK 252/11, opubl. Lex numer 1169345).

O prawnym charakterze interesu, czyli o potrzebie wszczęcia oznaczonego postępowania i uzyskania oznaczonej treści orzeczenia decyduje istniejąca obiektywnie potrzeba ochrony sfery prawnej powoda. Interes prawny występuje także wtedy, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa, bądź gdy określona sytuacja jest zagrożeniem uprawnień przysługujących powodowi lub stwarza wątpliwość co do oświadczeń woli w kwestii możliwych wad, wobec istnienia których umowa byłaby nieważna z mocy prawa (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 29 listopada 2012 roku, I ACa 566/12, opubl. Lex numer 1240014).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powód ma interes prawny w ustaleniu nieważności przedmiotowej umowy, ponieważ zachodzi niepewność co do stanu prawnego, wynikająca z możliwej wadliwości czynności prawnej, to jest umowy zawartej pomiędzy stronami w dniu 04 marca 2011 roku. Osoba, dla której nieważna umowa rodzi negatywne konsekwencje w sferze jej majątku ma bowiem interes prawny w ustaleniu, że umowa taka jest nieważna.

Zgodnie z treścią art. 58 § 1 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

Natomiast w świetle art. 47 § 1 zdanie pierwsze k.r.o. małżonkowie mogą przez umowę zawartą w formie aktu notarialnego wspólność ustawową rozszerzyć lub ograniczyć albo ustanowić rozdzielność majątkową lub rozdzielność majątkową z wyrównaniem dorobków (umowa majątkowa).

Jak wynika z treści wskazanego przepisu w polskim prawie obowiązuje zasada numerus clausus majątkowych umów małżeńskich. Oznacza to, że małżonkowie nie mogą ustanowić pomiędzy sobą ustroju małżeńskiego, który nie byłby wymieniony w cytowanym artykule. Umowa taka jako sprzeczna z prawem byłaby bezwzględnie nieważna (art. 58

§ 1 k.c.). Strony małżeńskiej umowy majątkowej nie mogą także jednocześnie częściowo rozszerzyć (co do pewnych przedmiotów majątkowych), a częściowo ograniczyć (co do innych przedmiotów) wspólności ustawowej (zob. Marek Zychowicz [w:] Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz. pod red. Kazimierza Piaseckiego, Wyd. 4, Warszawa 2009, s. 303). W doktrynie dominuje zatem pogląd, że strony umowy majątkowej małżeńskiej nie mogą ustanowić ustroju majątkowego mieszanego. Niedopuszczalne jest przede wszystkim łączenie umów wprowadzających rozdzielnosc, czy też rozdzielnosc z wyrównaniem dorobków, z innymi umowami. Przykładowo, niedopuszczalna jest umowa, w której małżonkowie przyjęli ustrój rozdzielnosci majątkowej, a jednocześnie postanowili, że określone składniki będą wchodziły w skład majątku wspólnego małżonków (zob. Grzegorz Jędrzejek, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Małżeństwo. Komentarz do art. 1-61(6)., Lex 2013).

Sąd orzekający podziela powyższe stanowisko wyrażone w piśmiennictwie. Za nieważną należy więc uznać umowę wprowadzającą ustrój majątkowy małżeński nieznanym przepisom Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, a z takim przypadkiem mamy do czynienia w odniesieniu do przedmiotowej w sprawie umowy. Jak wynika z poczynionych ustaleń, strony, zawierając umowę o rozszerzenie wspólności ustawowej w dniu 04 marca 2011 roku, nie miały zamiaru modyfikować uprzednio zawartej umowy o rozdzielnosci majątkowej z dnia 12 listopada 2010 roku. Powód i pozwana zgodnie wskazywali, że ich intencją było jedynie rozszerzenie wspólności na jeden składnik majątku, a w pozostałym zakresie nie chcieli zmieniać łączącego ich ustroju rozdzielnosci majątkowej, co jednak w świetle bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa nie może mieć miejsca. Nie można zatem zgodzić się z pozwaną, że później zawarta intercyza zmieniała postanowienia poprzedniej, tym bardziej że sama przyznała ona, że obecnie pozostaje z powodem w ustroju rozdzielnosci majątkowej, na co zresztą powołała się, zawierając umowę nabycia lokalu mieszkalnego. Już w samej treści przedmiotowej w sprawie umowy zachodzi sprzeczność, którą nie sposób usunąć przy pomocy wykładni oświadczeń woli stron. Oczywistym jest bowiem, że nie jest możliwe rozszerzenie wspólności ustawowej, która w chwili zawierania umowy nie istniała pomiędzy stronami.

Biorąc pod uwagę powyższe, uznać należy, że umowa o rozszerzenie wspólności ustawowej z dnia 04 marca 2011 roku zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A numer (...) pomiędzy małżonkami E. i A. G. przed notariuszem J. D. z Kancelarii Notarialnej w R. przy ul. (...) jest nieważna z powodu jej sprzeczności z ustawą.

Skoro Sąd uznał, że umowa o rozszerzeniu wspólności majątkowej małżeńskiej zawarta w dniu 04 marca 2011 roku między E. i A. małżonkami G. w formie aktu notarialnego, Repertorium A nr 1533/2011 jest nieważna z powodu jej sprzeczności z prawem i w tym zakresie uwzględnił żądanie powoda, to nie zachodzi konieczność rozważania zasadności roszczeń ewentualnych zgłoszonych w piśmie procesowym z dnia 14 lutego 2013 roku. Jedynie na marginesie należy wskazać, że są one niezasadne.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie możemy mówić o pozorności oświadczeń woli w rozumieniu art. 83 k.c. Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba je składająca nie chce, aby powstały skutki prawne jakie prawo łączy z oświadczeniem, albo chce wywołać inny skutek niż wynikałoby to ze złożonego przez nią oświadczenia. Taka sytuacja nie zachodzi w odniesieniu do oświadczeń woli stron procesu. Jak bowiem zgodnie wskazuje powód i pozwana ich zamiarem było, aby A. G. stała się współwłaścicielem nieruchomości położonych w miejscowości K., gmina J..

Natomiast ustalenie, że prawo własności nieruchomości położonej w miejscowości K., gmina J., oznaczonej jako działka numer (...), o powierzchni 1.085 m², dla której Sąd Rejonowy w. R. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) oraz udział w prawie własności do wysokości 1/12 nieruchomości położonej w miejscowości K., gmina J., oznaczonej jako działka numer (...) o powierzchni 1.662 m², dla której Sąd Rejonowy w. R. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) nie wchodzi w skład majątku wspólnego E. i A. małżonków G. jest w istocie jedynie konsekwencją stwierdzenia nieważności umowy z dnia 04 marca 2011 roku.

Z tych wszystkich względów oraz na podstawie wskazanych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu (punkt II wyroku) znajduje oparcie w treści art. 98 k.p.c.

Pozwana przegrała niniejszy proces, a zatem winna ona zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu, które obejmują: opłatę od pozwu w kwocie 6.750 złotych, wynagrodzenie ustanowione w sprawie pełnomocnika – radcy prawnego w kwocie 3.600 złotych zgodnie ze stawką określoną w § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 490) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

/-/ Na oryginale właściwy podpis.-